

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Яворенко Галини Якимівни щодо офіційного тлумачення статті 2 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду"

м.Київ
15 січня 1998 року
№ 5у/98

Справа № 18/2002-97
№ 2-3/98

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України:

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Корнієнка Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Мартиненка Петра Федоровича,
Німченка Василя Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Яворенко Галини Якимівни щодо офіційного тлумачення статті 2 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду".

Заслухавши суддю-доповідача Савенка Миколу Дмитровича та дослідивши матеріали звернення, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. У конституційному зверненні Яворенко Г.Я. просить дати офіційне тлумачення статті 2 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" від 19 червня 1992 року (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 36, ст.524), зокрема, чи належать до об'єктів приватизації окремі ізольовані кімнати у квартирах, в яких проживають два і більше наймачів, за відсутності згоди всіх на приватизацію квартири.

Відповідно до статті 2 зазначеного вище закону квартири, в яких мешкають два або більше наймачів, не підлягали приватизації, якщо не було на це їхньої згоди.

Законом України "Про внесення змін і доповнень до Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" від 22 лютого 1994 року (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 24, ст.182) до закону внесено зміни і доповнення, зокрема з частини другої статті 2 вилучено слова: "квартири, в яких мешкають два або більше наймачів, при відсутності згоди всіх на приватизацію займаної квартири".

Спираючись на статтю 2 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" в новій редакції, Житлове управління виконкому Житомирської міської Ради народних депутатів вважало, що ізольовані кімнати в квартирах, в яких проживають два або більше наймачів, підлягають приватизації, незалежно від згоди на це всіх наймачів. Житомирський обласний суд зайняв протилежну позицію і визнав недійсним свідоцтво Яворенко Г.Я. про право власності на приватизовану кімнату в квартирі з тих підстав, що кімнати в квартирах, де проживають два і більше наймачів, не належать до об'єктів приватизації.

Посилаючись на порушення конституційного права на придбання у власність житла, Яворенко Г.Я. просить дати офіційне тлумачення статті 2 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду".

2. Колегія суддів Конституційного Суду України з конституційних звернень відмовила у відкритті конституційного провадження у справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

3. Неоднозначне застосування положень статті 2 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" щодо приватизації кімнат у квартирі, де мешкають два і більше наймачів, справді, мало місце до внесення до цієї статті змін.

Законом України "Про внесення змін до Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" від 25 лютого 1997 року (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 12, ст.100) внесено зміни до Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду", і частина перша статті 2 викладена в такій редакції: "До об'єктів приватизації належать квартири багатоквартирних будинків, одноквартирні будинки, кімнати у квартирах та одноквартирних будинках, де мешкають два і більше наймачів (далі квартири (будинки), які використовуються громадянами на умовах найму".

З моменту набрання чинності цим Законом кімнати у квартирах, де проживають два і більше наймачів, підлягають приватизації.

Таким чином, у законодавчому порядку усунуто різні підходи в застосуванні положень Закону щодо кола об'єктів приватизації державного житлового фонду і, зокрема, кімнат у квартирах, де мешкають два і більше наймачів.

Оскільки змінами, внесеними до статті 2 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду", усунута неоднозначність у застосуванні положень цієї статті, то встановлені статтею 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" підстави для конституційного звернення щодо її тлумачення відпали.

Судові рішення, постановлені на підставі Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" в попередній редакції, не є перешкодою для приватизації жилих приміщень відповідно до положень цього Закону в новій редакції.

Даних про неоднозначне застосування статті 2 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" в редакції від 5 лютого 1997 року Яворенко Г.Я. не подала.

Виходячи з наведеного та керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 50 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Яворенко Галини Якимівни щодо офіційного тлумачення статті 2 Закону України "Про приватизацію державного житлового фонду" на підставі пункту 2 статті 45 Закону України "Про Конституційний Суд України" -

невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України та Законом України "Про Конституційний Суд України".

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною і не може бути оскаржена.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ